

The Rebbe

שַׁבַּת פָּרַשַׁת וַיַּקְהֵל-פִּקְדֵי, פָּרַשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

(א)	
This month shall be for you the head of the months; it is the first for you of the months of the year.	הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה
And the Rebbe (Rashab), may his soul be in Eden (the one whose yahrzeit is on Beis Nissan), is precise in his maamar that begins with "Zeh D'Shenas" from the year 5679 (תרע"ט),	וּמְדִינָה אֲדַמּו"ר (מְהוֹרֵשׁ"ב) נִשְׁמְתּוֹ עֲדֵן (בְּעַל הַהִילּוּלָא דְבֵי נִיסָן) בְּמַאמְרוֹ דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל "זֶה דְּשֵׁנַת" עֲתֵר"ת
what is written "head of the months," behold it (later) says "first... for the months of the year," so why does it need to say "head of the months"?	מָה שֶׁכָּתוּב "רִאשׁ חֳדָשִׁים", הֲרִי אֹמֵר (אַחֵר כָּךְ) "רִאשׁוֹן גּו'" לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, וּמָה צָרִיךְ לוֹמַר "רִאשׁ חֳדָשִׁים"?
And he brings in the maamar the Midrashic teaching of our sages on the verse: "This month shall be for you the head of the months" — this is Nissan and no other is Nissan;	וּמְבִיא בְּהַמָּאמָר דְּרִשְׁתָּ רז"ל עַל הַפָּסוּק "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֳדָשִׁים" — זֶה נִיסָן וְאֵין אַחֵר נִיסָן
that when the day arrives that is fitting to be Rosh Chodesh Nissan, we do not intercalate the year.	שְׁפָשְׁהֵגִיעַ יוֹם שְׂרָאוּי לְהִיּוֹת רִאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן — אֵין מַעֲבִירִין אֶת הַשָּׁנָה
And he continues in the maamar that from this verse we also learn that one does not intercalate the month, because we intercalate the year for a need, but we do not intercalate the month for a need.	וּמְמַשִּׁיד בְּהַמָּאמָר דְּמַפְסוּק זֶה לְמִידִים גַּם שְׂאִין מַעֲבִירִין אֶת הַחֹדֶשׁ, דְּמַעֲבִירִין אֶת הַשָּׁנָה לְצוּרָה וְאֵין מַעֲבִירִין אֶת הַחֹדֶשׁ לְצוּרָה
And when the day arrives that is fitting to be Rosh Chodesh Nissan, we do not intercalate (also) the year.	וּכְשֶׁהֵגִיעַ יוֹם שְׂרָאוּי לְהִיּוֹת רִאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן — אֵין מַעֲבִירִין (גַּם) אֶת הַשָּׁנָה
And to understand this, he begins in the maamar: that it is necessary to understand why Parashat HaChodesh was stated specifically immediately after the Exodus from Egypt.	וּלְהַבִּין זֶה מְקַדִּים בְּהַמָּאמָר, דְּצָרִיךְ לְהַבִּין מִפְּנֵי מָה נִאמְרָה פָּרַשַׁת הַחֹדֶשׁ דּוֹקָא מִיַּד אַחֲרֵי יִצְיַאת מִצְרַיִם
And he explains: that Parashat HaChodesh is the essential beginning of the Torah, like Rashi writes — that the Torah should not have begun except from "This month shall be for you..."	וּמְבָאֵר, דְּפָרַשַׁת הַחֹדֶשׁ הִיא עֵיקַר הַתְּחִלַּת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רִשִׁי, דְּלֹא הָיָה צָרִיךְ לְהַתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה אֶלָּא מִ"הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם
(And the reason it begins with Bereishis is because "He told the power of His deeds to His people..." etc.)	וּמָה שֶׁפִּתְחָה בְּבִרְאשִׁית — הוּא מְשׁוּם "כִּפֹּה מַעֲשָׂיו הִגִּיד") ("לְעַמּוֹ גּו")
That is: in the sections before Parashat HaChodesh, it speaks of revelations in the worlds, and from Parashat HaChodesh and onward begins the matter of the revelations of Torah — which are above the revelations of the worlds.	הֵינּוּ: דְּבִפְרָשִׁיּוֹת שְׁלִפְנֵי פָרַשַׁת הַחֹדֶשׁ מְדַבֵּר בְּהַגִּילוּיִים שְׁבַעוּלָמוֹת, וּמִפְרָשַׁת הַחֹדֶשׁ וְאִילָף מִתְחִיל בְּעֵנֶן הַגִּילוּיִים דְּתּוֹרָה (שְׁלִמְעָלָה מִהַגִּילוּיִים שְׁבַעוּלָמוֹת)
And in order that there could be the revelation of Torah, there first had to be the preparation of the exile of Egypt and the Exodus from Egypt.	וּבְכַדִּי שְׂיוּכַל לְהִיּוֹת הַגִּילוּי דְּתּוֹרָה, הוּצָרָה לְהִיּוֹת תְּחִלָּה הַהֲכָנָה דְּגָלוֹת מִצְרַיִם וְיִצְיַאת מִצְרַיִם

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרַשַׁת וַיִּקְהַל-פִּקּוּדֵי, פְּרַשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

And this is why immediately after the Exodus from Egypt — the preparation for the Giving of the Torah — Parashat HaChodesh was stated: the beginning of the revelations of Torah.	וְזֶהוּ מֵה שְׁמִיד לְאַחֲרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם — הַהֲכָנָה לְמַתָּן תּוֹרָה — נֶאֱמָרָה פְּרַשַׁת הַחֹדֶשׁ: הַתְּחִלַּת הַגִּילּוּיִים דְּתוֹרָה
(ב)	
And in order to explain the greatness of the advantage of the revelations of Torah, he first explains the advantage of the revelations that are in the worlds — that the revelation which is in the worlds is above the worlds.	וּבְכַדִּי לְבָאֵר גּוֹדֵל הָעִילּוּי שֶׁל הַגִּילּוּיִים דְּתוֹרָה, מְבָאֵר תְּחִלָּה הָעִילּוּי דְּהַגִּילּוּיִים שֶׁבְּעוֹלָמוֹת, דְּהַגִּילּוּי אֲשֶׁר בְּעוֹלָמוֹת הוּא לְמַעַל מִהָעוֹלָמוֹת
For the worlds are in measurement and limitation — just as the heavens and the earth below (in this physical world) are in measurement and limitation: from the earth to the sky is a distance of five hundred years; the thickness of each firmament, etc.	דְּעוֹלָמוֹת הֵם בְּמִדְיָה וְהִגְבָּלָה, דְּכֻמוֹ שִׁשְׁמִים וְאַרְצָן שְׁלֻמָּטָה (שֶׁבְּעוֹלָם הַנָּה הַגִּשְׁמִי) הֵם בְּמִדְיָה וְהִגְבָּלָה, מִהָאֲרָצָן לְרָקִיעַ מִהֵלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, עוֹבֵי כָּל רָקִיעַ וכו'
So too it is regarding the heavens and the earth in the spiritual worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah — that they too are in measurement and limitation.	כְּמוֹ כֵּן הוּא גַם בְּנוֹגַע לְשִׁמִּים וְאַרְצָן שֶׁבְּעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה הָרוּחָנִיִּים, שֶׁהֵם בְּמִדְיָה וְהִגְבָּלָה
And the root of the limitation of Beriah, Yetzirah, and Asiyah is from the <i>keilim</i> (vessels) of Atzilus.	וְשֹׁרֶשׁ הַהִגְבָּלָה דְּבְרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה הוּא מִהַפְּלִים דְּאַצִּילוּת
From this we understand that even the <i>keilim</i> of Atzilus — although they are Elokus (G-dly) — are still of a limited nature.	דְּמִנָּה מוֹכֵן שֶׁגַם הַפְּלִים דְּאַצִּילוּת, עִם הֵיוֹתָם אֱלֹקוֹת, הֵם בְּחִינַת גְּבוּל
Not so the revelation in the worlds — meaning the <i>ohr</i> (light), the Kav-light drawn into them — its root is from the Essence of the Infinite Light before the <i>tzimtzum</i> .	מֵה שֶׁאֵין כֵּן הַגִּילּוּי שֶׁבְּעוֹלָמוֹת, הֵינּוּ הָאוֹר (אוֹר הַקָּו) שֶׁנִּמְשָׁךְ בָּהֶם, דְּשִׁרְשׁוֹ הוּא מִעֲצָמוֹת אוֹר אֵין-סוֹף שֶׁלִּפְנֵי הַצִּמְצוּם
That (light) is in the aspect of being without limit — only that through its enclothing in <i>keilim</i> it comes in form and division.	הוּא בְּחִינַת כְּלִי גְבוּל, אֲלָא שְׁעַל-יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת בְּכֵלִים הוּא בָּא בְּצִיּוֹר וְהַתְּחַלְקוֹת
But this — that through its enclothing in <i>keilim</i> it comes in form and limitation — is because even in its own right (before being enclothed in <i>keilim</i>) it is within the category of limit.	אָבֵל זֶה שְׁעַל-יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת בְּכֵלִים הוּא בָּא בְּצִיּוֹר וְגְבוּל, הוּא מִפְּנֵי שֶׁגַם מִצַּד עֲצָמוֹ (לִפְנֵי שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּכֵלִים) הוּא בְּגֵדֵר גְּבוּל
Since its extension from the Infinite Light before the <i>tzimtzum</i> is through the interruption of the <i>tzimtzum</i> , therefore it is measured (in general) in accordance with the <i>keilim</i> and the worlds.	דְּמִפְּנֵי שֶׁהִמְשָׁכְתּוֹ מֵאוֹר אֵין-סוֹף שֶׁלִּפְנֵי הַצִּמְצוּם הִיא עַל-יְדֵי הַפְּסִק הַצִּמְצוּם — הִנֵּה עַל-יְדֵי זֶה הוּא נִמְדָּד (בְּכָלְלוֹתוֹ) לִפִּי עֶרֶךְ הַכֵּלִים וְהָעוֹלָמוֹת
Therefore, after it is drawn down (through several <i>masachim</i> — screens — and <i>parsaos</i> — curtains — that are before Atzilus), into the <i>keilim</i> of Atzilus, it becomes enclothed in them and comes in limited form.	וְלָכֵן, לְאַחֲרֵי שְׁנִמְשָׁךְ (עַל-יְדֵי כְּמָה מְסָכִים וּפְרָסָאוֹת שֶׁלִּפְנֵי הָאַצִּילוּת) בְּכֵלִים דְּאַצִּילוּת — הוּא מְתַלַּבֵּשׁ בָּהֶם וְכָא בְּצִיּוֹר מְגֵבֵל

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל-פִּקּוּדֵי, פְּרָשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

And through this it is drawn and enclothed (through the <i>parsa</i> between Atzilus and Beriah, Yetzirah, and Asiyah) also in the created beings — to enliven them with a vitality that is limited according to their capacity.	ועל-ידי זה הוא נמשך ומתלבש (על-ידי הפרסא שבין אצילות לבריאה יצירה עשיה) גם בנבראים — להחיות אותם בחיות מגבל לפי ערכם
(ג)	
And it can be said that what is explained in the maamar — that the revelation in the worlds is the light of the Kav (which is drawn into them) — is in order to explain that even the revelation in the worlds is without limitation.	ויש לומר, דמה שנתבאר בהמאמר דהגילוי שבעולמות הוא אור הקו (שנמשך בהם), הוא בכדי לבאר שגם הגילוי שבעולמות הוא בלי גבול
For since the light of the Kav is attached to its source — the Infinite Light before the Tzimtzum (even though its attachment is through the interruption of the Tzimtzum) — it is a reflection of its source.	דמכיון שאור הקו הוא דבוק במקורו, באור אין-סוף שלפני הצמצום (אף שהדבקות שלו היא על-ידי הפסק הצמצום), הרי הוא מעין מקורו
And therefore, even after it becomes enclothed in the vessels (internally) and enlivens them, it is not grasped by them.	ולכן, גם לאחר שנתלבש בהכלים (בפנימיותם) ומחיה אותם, אינו נתפס בהם
For this — that the light is enclothed in the vessels in an inner enclothing, like the vitality of the soul that is enclothed in the body — this is (mainly) in regard to the vessels, that the vessels receive their vitality from the light, an inner vitality (like the body that lives from the soul).	דזה מה שהאור מתלבש בהכלים בהתלבשות פנימית, בדגמת חיות הנפש שמתלבשת בגוף, הוא (בעקר) בנוגע לכלים — שהכלים מקבלים חיותם מהאור, (חיות פנימי (כמו הגוף שחי מהנפש
But regarding the light — even after it becomes enclothed in the vessels — it remains separate from them.	אבל בנוגע לאור — גם לאחר שנתלבש בכלים — הוא מבודל מהם
And likewise, it is also in the creations: the vitality of the creations which is in the aspect of light — that it is a radiance of a radiance from the Kav —	ועל דרך זה הוא גם בנבראים, דחיות הנבראים שבתחינת אור, שהוא הארה דהארה מהקו
that even though it is enclothed in the creations, it is holy and separate from them.	שעם היותו מלובש בנבראים — הוא קדוש ומובדל מהם
And even more so — that even the vitality of the creations that is drawn into them from the light is unlimited.	ויתירה מזו, דגם חיות הנבראים שנמשך בהם מהאור — הוא בלתי מוגבל
[And the connection of the vitality that comes from the light with the body of the creations (whose root is from the vessels) is a union of two opposites.]	וחבור החיות שמהאור עם גוף הנבראים (דשרשם) [מהכלים] — הוא חבור שני הפכים
For all this is in relation to the revelation in the worlds (the light of the Kav) as it is drawn into the vessels and the worlds.	דכל זה הוא בנוגע לגילוי שבעולמות (אור הקו) כמו שנמשך בכלים ובעולמות

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל-פִּקֻּדֵי, פְּרָשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

And how much more so the light as it is before being drawn into the vessels and the worlds — (for the revelation in the worlds also includes this level) — it is without limitation.	ומכל שכן — האור כמו שהוא לפני שנמשך בכלים ובעולמות (דבגילויי שבעולמות נכללת גם בחינה זו) — הוא בלתי מוגבל
And that which it is called by the name “limited” is only because through the Tzimtzum there was made within it a measurement, so that now when it is drawn into the worlds (through screens and partitions), the drawing will be in a way that the worlds can receive.	ומה שנקרא בשם “גבול” — הוא רק מצד זה שעל-ידי הצמצום נעשה בו המדידה — שעכשיו, כשיומשך בעולמות (על-ידי מסכים ופרסאות), תהיה ההמשכה באופן שהעולמות יוכלו לקבל
And from this is understood the great superiority of the revelations of Torah — that are above the revelation in the worlds — for through Torah, the Essence of the Infinite Light before the Tzimtzum is drawn and revealed.	ומזה מובן גודל העילויי דהגילויים דתורה — שלמעלה מהגילויי שבעולמות — דעל-ידי התורה נמשך ומתגלה עצמות אור אינסוף שלפני הצמצום
(ד)	
And he continues in the maamar, that the measurement that is in the Kav — though it is (as explained above) through the Tzimtzum — its root is in the Infinite Light before the Tzimtzum.	וממשיך בהמאמר, דהמדידה שפקו, עם היותה על-ידי הצמצום (כנ"ל), שרשה הוא באור אינסוף שלפני הצמצום
For when it arose in His blessed will to create the worlds, He estimated within Himself in potential (before the Tzimtzum) everything that would come into actuality after the Tzimtzum, in order that the formation of the worlds would be according to what arose in His blessed will.	דכשעלה ברצונו יתברך לברוא את העולמות — שיער בעצמו בכח (לפני הצמצום) כל מה שיהיה בפועל לאחר הצמצום — בכדי שהתהוות העולמות תהיה כפי שעלה ברצונו יתברך
And he explains that even the root of limitation before the Tzimtzum — the estimation in potential and also the arising of the will — is included in the revelations connected to the worlds.	ומבאר, דגם שרש המדידה שלפני הצמצום (ההשערה בכח וגם עליית הרצון) — הוא בכלל הגילויים שבעולמות
For although the general Infinite Light before the Tzimtzum has no relation to the worlds, and in order that a light be drawn from it that could be a source for worlds (the light of the Kav), the light had to be removed —	דהגם שכללות האור שלפני הצמצום — אינו בערה העולמות, ובכדי שיומשך ממנו אור שביחינת מקור לעולמות (אור הקו) — הוצרך להיות סילוק האור
— still, in His essence itself, so to speak, this [initial estimation and arising of the will] is a revelation that is relevant to the worlds.	מכל-מקום — בעצמותו גופא כביכול — הוא גילויי ששייך לעולמות
And from this, it is understood even more the greatness of the superiority of the revelations of Torah — that through Torah, what is revealed is the Essence of the Infinite Light, which is above being defined as relevant to the worlds.	ומזה מובן עוד יותר גודל העילויי של הגילויים דתורה — דעל-ידי התורה, הוא הגילויי דעצמות אור אינסוף שלמעלה מגדר שייכות לעולמות

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרִשַׁת וַיַּקְהֵל-פִּקּוּדֵי, פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

And it may be said that what was explained in the maamar (at its beginning), that the intent in the Giving of the Torah is to draw down the Infinite Light from before the Tzimtzum — although the greatness of Torah is that even within the Infinite Light before the Tzimtzum itself is drawn the revelation of the Essence of the Infinite Light, which is above the light that relates to the worlds —	וַיֵּשׁ לומר, דְּמָה שֶׁנִּתְבָּאָר בְּהַמְאָמֵר (בְּתַחֲלֹתוֹ), דְּהַכּוּנָה בְּנִתְיִנַת הַתּוֹרָה הִיא לְהַמְשִׁיךְ אֹר אֵינֶסוֹף שְׁלִפְנֵי הַצִּמְצוּם — הַגֵּם שֶׁהָעִילוּי דְּתוֹרָה הוּא שְׁגָם בְּאֹר אֵינֶסוֹף שְׁלִפְנֵי הַצִּמְצוּם גּוֹפָא נִמְשָׁךְ הַגִּילּוּי דְּעִצְמוֹת אֹר אֵינֶסוֹף שְׁלִמְעָלָה מִהָאֹר הַשְּׂיִיךְ לְעוֹלָמוֹת
it is because even the drawing down of the light that relates to the worlds (from before the Tzimtzum) is through a tzimtzum.	הוּא, כִּי גַם הַמְשַׁכֵּת הָאֹר הַשְּׂיִיךְ לְעוֹלָמוֹת (שְׁלִפְנֵי הַצִּמְצוּם) הִיא עַל־יְדֵי צִמְצוּם
For although the tzimtzum that occurred in that light (which relates to the worlds) is called the “First Tzimtzum,” it is explained elsewhere that even before the First Tzimtzum there were many, many tzimtzumim.	דְּהַגֵּם שֶׁהַצִּמְצוּם שֶׁהָיָה בְּאֹר זֶה (הַשְּׂיִיךְ לְעוֹלָמוֹת) נִקְרָא בְּשֵׁם "צִמְצוּם הָרִאשׁוֹן" — הָרִי מְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר שְׁגָם לִפְנֵי "צִמְצוּם הָרִאשׁוֹן" הָיוּ כַּמָּה וְכַמָּה צִמְצוּמִים
So in addition to the fact that the drawing of the light that relates to the worlds — from a light that is above relation to the worlds — is through a tzimtzum (as mentioned above), behold, even the drawing of the light that is above relation to the worlds is through a tzimtzum.	דְּנוֹסָף לְזֶה שֶׁהַמְשַׁכֵּת אֹר הַשְּׂיִיךְ לְעוֹלָמוֹת מִהָאֹר שְׁלִמְעָלָה מְשַׁיְיכוֹת לְעוֹלָמוֹת — הִיא עַל־יְדֵי צִמְצוּם כַּפֵּ"ל — הִנֵּה גַם הַמְשַׁכֵּת הָאֹר שְׁלִמְעָלָה מְשַׁיְיכוֹת לְעוֹלָמוֹת הִיא עַל־יְדֵי צִמְצוּם
For since even this light — which is above any relation to the worlds — is in the category of being drawn forth and revealed, and prior to this it was included in the Essence of the Emanator itself,	דְּמַכְיָן שְׁגָם אֹר זֶה (שְׁלִמְעָלָה מְשַׁיְיכוֹת לְעוֹלָמוֹת) הוּא בְּכַתְיִנַת הַמְשַׁכָּה וְגִילּוּי, וְלִפְנֵי זֶה הָיָה כְּלוּל בְּעִצְמוֹת הַמְאֹר מִמֶּשׁ
[and especially since one can say that this explanation — that it was included in the Essence of the Emanator itself — means that it was included in the Essence that is above even being described as "light"],	וּבִכְפֻּרְט שְׂיֵשׁ לומר שְׂפִיר, שְׂפִירוֹשׁ זֶה שֶׁהָיָה כְּלוּל] בְּעִצְמוֹת הַמְאֹר מִמֶּשׁ — הוּא שֶׁהָיָה כְּלוּל בְּעִצְמוֹת ["שְׁלִמְעָלָה מִתּוֹאָר "מְאֹר"
then it is understood that the drawing down of the light — in the form of revelation — from the light that was included in the Essence of the Emanator is through an extremely great <i>tzimtzum</i> .	הָרִי מוֹבֵן, דְּהַמְשַׁכֵּת הָאֹר שֶׁבְּכַתְיִנַת גִּילּוּי מִהָאֹר הַכְּלוּל בְּעִצְמוֹת הַמְאֹר — הִיא עַל־יְדֵי צִמְצוּם עֲצוּם
And based on this, one may say that what was explained in the maamar — that the intent in the Giving of the Torah is to draw forth the light from before the <i>tzimtzum</i> — the intent in this is not only the light from before the First Tzimtzum, but even the light from before all the <i>tzimtzumim</i> .	וְעַל־פִּי זֶה יֵשׁ לומר, דְּמָה שֶׁנִּתְבָּאָר בְּהַמְאָמֵר שֶׁהַכּוּנָה בְּנִתְיִנַת הַתּוֹרָה — הִיא לְהַמְשִׁיךְ הָאֹר שְׁלִפְנֵי הַצִּמְצוּם — הַכּוּנָה בְּזֶה הִיא (לֹא רַק לְאֹר שְׁלִפְנֵי צִמְצוּם הָרִאשׁוֹן, אֲלָא) גַּם לְאֹר שְׁלִפְנֵי כָּל הַצִּמְצוּמִים
(ה)	
And based on this, it is possible to explain also what is written in the maamar, that <i>Parashat HaChodesh</i> was said immediately after the Exodus from Egypt.	וְעַל־פִּי זֶה יֵשׁ לְבָאָר גַּם מִהַשְׁכָּתוֹב בְּהַמְאָמֵר שֶׁפְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ נִאֲמְרָה מִיַּד אַחֲרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרִשַׁת וַיִּקְהַל-פִּקֻּדֵי, פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

For at first glance, this is puzzling — behold, it is explicit in the verse that <i>Parashat HaChodesh</i> was said in the land of Egypt.	דְּלִכְאוּרָה תִּמּוּהַ — הָרִי מְפֹרָשׁ בְּקֶרְאוֹ שֶׁפְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ נֶאֱמָרָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
And it can be said, that what is written in the maamar — that <i>Parashat HaChodesh</i> was said after the Exodus from Egypt — the intention is: after the telling and narration of the Exodus from Egypt (i.e., the Exodus as it is described in the Torah).	וַיֵּשׁ לומר, דְּמַה שֶׁכְּתוּב בְּהַמָּאָמַר שֶׁפְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ נֶאֱמָרָה לְאַחֲרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם — הַכּוֹנֵה הִיא לְאַחֲרֵי אֲמִירַת וְסִיפּוּר יְצִיאַת מִצְרַיִם (יְצִיאַת מִצְרַיִם כְּמוֹ שֶׁהוּא בִּתְּוָרָה)
That is: after all the commandments (in the Torah) were said to Pharaoh — that he should send Israel out from Egypt — up until the final warning of the plague of the firstborn, after which Pharaoh said, "Go, you and all the people..." —	דְּלִאֲחֲרֵי שֶׁנֶּאֱמָרוּ כָּל הַצְּוִיִּים (שֶׁבִּתְּוָרָה) לְפָרְעֹה שֶׁיִּשְׁלַח אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עַד לְהַתְּרָאָה הָאַחֲרוֹנָה דְּמַכַּת בְּכוֹרוֹת — שֶׁלְאַחֲרֵי זֶה אָמַר פָּרְעֹה "צֵא אַתָּה וְכָל הָעָם גּוֹ"
— behold, immediately after the telling of the Exodus from Egypt, <i>Parashat HaChodesh</i> was said.	הִנֵּה מִיָּד לְאַחֲרֵי אֲמִירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם — נֶאֱמָרָה פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ
And the idea is: that the superiority of the revelation of Torah over the revelation in the worlds (as explained in this maamar) is even over the revelation in the worlds as it is described in the Torah.	וְהַעֲנֵנוּ הוּא — דְּמַעֲלַת הַגִּילּוֹי דְּתוֹרָה עַל הַגִּילּוֹי דְּעוֹלָמוֹת (הַמְּבֹאָרֶת בְּמָאָמַר זֶה) — הִיא גַּם עַל הַגִּילּוֹי דְּעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בִּתְּוָרָה
For this is what he brings in the maamar, that which Rashi writes: "The Torah did not need to begin except from 'This month shall be for you'"	דְּזֵהוּ מַה שֶׁמְּבִיא בְּהַמָּאָמַר מַה שֶׁכְּתַב רִשִׁי: "לֹא הָיָה צְרִיךְ לְהַתְּחִיל אֶת הַתּוֹרָה אֶלָּא מִ'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם"
And what is the reason that the Torah began with <i>Bereishis</i> ?	וַיְמָה טַעַם פֶּתַחבִּבְרָאשִׁית
For also the matter of <i>Bereishis bara</i> (and similarly the stories of the Patriarchs, etc.) — as it is in the Torah — is only (like) a preface to <i>Parashat HaChodesh</i> , for this portion is the essential beginning of the Torah.	שֶׁגַּם הָעֲנָנוּ דְּבִרְאשִׁית בְּרָא (וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הַסִּיפּוּר דְּהָאָבוֹת וְכו') — כְּמוֹ שֶׁהוּא בִּתְּוָרָה — הוּא רַק (כְּמוֹ) הַקִּדְמָה לְפְרִשַׁת הַחֹדֶשׁ, דְּפָרָשָׁה זוֹ הִיא עֵיקַר הַתְּחִלַּת הַתּוֹרָה
And therefore, also regarding the matter of the Exodus from Egypt — which is a preparation for the Giving of the Torah — the maamar speaks concerning the concept of the Exodus from Egypt as it is in the Torah.	וְלָכֵן, גַּם בְּנוֹגֵעַ לְעֲנָנוּ דְּיְצִיאַת מִצְרַיִם — שֶׁהוּא הַכְּנָה לְמַתָּן תּוֹרָה — מְדַבֵּר בְּהַמָּאָמַר עַל דְּבַר הָעֲנָנוּ דְּיְצִיאַת מִצְרַיִם כְּמוֹ שֶׁהוּא בִּתְּוָרָה
And one can connect this idea — that the revelation in Torah is even higher than the revelation of the worlds <i>as it is in the Torah</i> — with what was explained above (Section 4): that the revelation in Torah is the Essence of the Infinite Light which is above all tzimtzumim (even the tzimtzumim before the First Tzimtzum).	וַיֵּשׁ לְקוֹשֶׁר עֲנָנוּ זֶה — שֶׁהַגִּילּוֹי בִּתְּוָרָה הוּא לְמַעְלָה יוֹתֵר גַּם מִהַגִּילּוֹי דְּעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בִּתְּוָרָה — עַם מַה שֶׁנִּתְּבָּאֵר לְעֵיל (סְעִיף ד'), שֶׁהַגִּילּוֹי בִּתְּוָרָה הוּא עֲצָמוֹת אוֹר אֵין-סוֹף שֶׁלְמַעְלָה מִכָּל הַצְּמִצּוּמִים (גַּם מִהַצְּמִצּוּמִים שֶׁלִּפְנֵי צְמִצּוּם הָרִאשׁוֹן)
According to the known principle that the entirety of the Torah (even the stories in the Torah before <i>Parashat HaChodesh</i>) preceded the world —	עַל פִּי הַיָּדוּעַ — דְּכָללוּת כָּל הַתּוֹרָה (גַּם סְפּוּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁלִּפְנֵי פְרִשַׁת הַחֹדֶשׁ) קִדְמָה לְעוֹלָם

The Rebbe

שַׁבַּת פְּרִשַׁת וַיַּקְהֵל-פִּקֻּדֵי, פְּרִשַׁת הַחֹדֶשׁ, ה'תשמ"ז

With G-d's help. Shabbat, Parashat Vayakhel-Pekudei, Parshas HaChodesh, 5747 (1987).

and since the beginning of the concept of “world” is from the First Tzimtzum,	ומכיון — דהתחלת ענין “עולם” הוא מצמצום הראשון
the Torah that preceded the world is in the Infinite Light from before the Tzimtzum.	התורה שקדמה לעולם — היא באור אין-סוף שלפני הצמצום
And even more than this, one can say: since even in the light that is before the Tzimtzum there already exists the beginning of the root of limitation for worlds,	ויתירא מזו יש לומר: דמכיון שגם באור שלפני הצמצום — יש כבר התחלת שרש המדידה דעולמות
(1)	
And this is: “This month shall be for you the head of the months” — that in the month of Nissan is the revelation of the Essence of the Infinite Light.	וזהו: החודש הזה לכם ראש חדשים, דבחודש ניסן הוא הגילוי דעצמות אור אין-סוף
And this is why, when Rosh Chodesh Nissan arrives, we do not make a leap year — for the concept of “year” is in the light that relates to the worlds.	וזהו שפשהגיע ראש חודש ניסן — אין מעברין את השנה, כי בחינת שנה היא באור השייך לעולמות
And since the drawing down of this light is through the elevation of <i>mayin nukvin</i> (feminine waters), we do make a leap year when needed — in order that the elevation of <i>mayin nukvin</i> be properly rectified.	ולחיות דהמשכת אור זה — הוא עליידי העלאת מיין נוקבין, מעברין את השנה לצורך בכדי שתהיה העלאת מיין נוקבין בתקונה
Therefore, when Rosh Chodesh Nissan arrives — which is the revelation of the Essence of the Infinite Light, above all awakening from below — we do not make a leap year.	לכן פשהגיע ראש חודש ניסן, הגילוי דעצמות אור אין-סוף — שלמעלה מאתעירותא דלתתא — אין מעברין את השנה, כמבואר בארוכה בהמאמר
And this is also why the month of Nissan is the month of redemption — for “in Nissan they were redeemed, and in Nissan they are destined to be redeemed.”	וזהו גם מה שחודש ניסן הוא חודש הגאולה, דבניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל
Because the concept of redemption is that then will be fulfilled “your Teacher will no longer be hidden” — the revelation of the Essence of the Infinite Light, with no garment at all.	כי ענין הגאולה הוא — שאין יהיה “ולא יכנף עוד מוריה”, הגילוי דעצמות אור אין-סוף בלי שום לבוש
And may it be G-d’s will that all of this be fulfilled speedily in our days, in the month of Nissan of this very year — and we shall eat there from the <i>zevachim</i> and <i>pesachim</i> , with joy and gladness of heart.	ויהי רצון שכל זה יהיה במהרה בימינו ממש, בחודש ניסן דשנה זו ממש, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים, ומתוך שמחה וטוב לבב